

методів державної підтримки регіонального розвитку та подоланню депресивного стану окремих територій. Саме у такий спосіб «регіоналізація поєднує централізовані (зверху) та децентралізовані (знизу) підходи до вирішення проблеми регіонального розвитку» [3, с.332].

В свою чергу, регіональні органи управління впроваджують механізм реалізації регіональної політики на локальному рівні шляхом оптимізації використання місцевих ресурсів, раціоналізації функціонування господарства, вирішення місцевих проблем соціально-економічного та екологічного характеру тощо.

Отже, вдосконалення та реалізація регіональної політики в Україні дозволить забезпечити органічне поєднання державних, регіональних і місцевих інтересів та сприятиме повному використанню внутрішнього потенціалу кожного регіону і кожної місцевості.

Список використаних джерел.

1. Сімків Л.Є. Особливості формування регіональної політики України в період трансформаційних перетворень/Сімків Л.Є.// Науковий вісник ІФНТУНГ. Серія: Економіка та управління в нафтовій і газовій промисловості.- 2014.-№1(9). С.96-102.

2. Шульц С. Економічний простір України : формування, структурування та управління /С. Шульц. – Львів : ІРДНАМ України, 2010. – 408 с. (Серія «Проблеми регіонального розвитку»).

3. Регіони України: проблеми та пріоритети соціально-економічного розвитку. Монографія/За ред. З. С. Верналія. – К.: Знання України, 2005. – 498 с.

УДК 658.012.23.313

СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Д.В.Максименко

*МДУ, вул. Ужгородська, 26, м. Мукачево, Україна, 89600,
e-mail: mtioflik@mail.ru*

Ефективність функціонування підприємства багато в чому залежить від економічно-грамотного використання усіх видів ресурсів, що обумовлює необхідність поступового переходу до єдиної системи управління.

В умовах ринкової економіки стратегічними цілями кожного товаровиробника є досягнення максимального прибутку, що є основою для забезпечення розвитку підприємства, поліпшення показників його діяльності, технічного переозброєння та модернізації виробництва, досягнення стійких конкурентних переваг підприємства на ринку.

Ефективність функціонування підприємства визначає необхідність органічної інтегрованості стратегічного управління з іншими функціональними системами управління та загальною системою управління підприємством.

Всі управлінські рішення в області ефективного використання ресурсів та організації їхнього обороту тісно взаємозв'язані та прямо або побічно впливають на кінцеві результати фінансової діяльності підприємства. Тому управління стратегічним розвитком підприємства забезпечує розробку взаємозалежних управлінських рішень, кожне з яких робить свій внесок у загальну результативність діяльності підприємства.

Проте, навіть найбільш ефективні управлінські рішення в області використання ресурсів та управління, розроблені та використані підприємством у попередньому періоді, не завжди можуть бути повторно застосовні на наступних етапах його господарської діяльності. Тому система управління повинна бути високодинамічною та враховувати зміну факторів зовнішнього середовища, потенціалу формування власних фінансових ресурсів, темпів економічного розвитку, форм організації виробничої та фінансової діяльності, фінансового стану та інших параметрів функціонування підприємства.

Крім того, підготовка кожного управлінського рішення в сфері управління, вибору напрямків та форм регулювання їх рівня повинні враховувати альтернативні можливості дій та забезпечувати варіативність підходів до розробки окремих управлінських рішень. При цьому, якими б ефективним не здавалися ті або інші проекти рішень в області управління, вони не повинні вступати в протиріччя з головними цілями діяльності підприємства, стратегічними напрямками його розвитку, оскільки це підірватиме економічну основу ефективного використання ресурсів в майбутньому періоді.

Ефективна система управління створює основу високих темпів розвитку підприємства, досягнення необхідних кінцевих результатів його господарської діяльності та постійного росту його ринкової вартості. Їх перелік може бути розширений, проте без врахування розглянутих вимог не можливо розраховувати на створення ефективної системи управління.

Варто підкреслити, що система управління повинна впроваджуватися на комплексній основі, забезпечуючи взаємозалежне вирішення поставлених стратегічних задач. Тільки такий підхід буде сприяти різкому росту економічної ефективності роботи підприємства.

Список використаних джерел.

1. Верба В. А. Розвиток компанії на принципах процесного управління / В. А. Верба // Стратегія розвитку України: економіка, соціологія, право. – 2008. – №1–2. – С. 517–526.
2. Воронков Д. К. Управління змінами на підприємстві: теорія та прикладні аспекти. – Х.: Инжек, 2010. – С. 56–59.
3. Виханский О. С. Стратегическое управление: учебник / О. С. Виханский. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – М.: Экономистъ, 2004. – 296 с.

УДК 331.522.4

ДО УТОЧНЕННЯ СКЛАДОВИХ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

О.Ю. Мацькевич

*ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019
e-mail: porajko@rambler.ru*

Враховуючи умови економіки, яка глобалізується, визначальним фактором стало розвинутого економічного зростання підприємства стає нова парадигма управління людським капіталом, формування якої є нагальною науковою проблемою.

Процес управління людським капіталом (ЛК) є складовою частиною управління підприємством, а оскільки підприємство є системою елементів,